

Posudek na bakalářskou práci Veroniky Živné

Španělská slovní zásoba ze sémantické oblasti finanční krize: analýza zpráv denního tisku (Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2013, 58 stran)

Tématem BP Veroniky Živné je analýza zpráv denního tisku se zaměřením na slovní zásobu ze sémantické oblasti finanční krize. Práce je standardně rozdělena na část teoretickou a část praktickou.

V tzv. teoretické části se autorka věnuje především otázce definice neologismu a charakteristice slovtvorných postupů produktivních u tohoto typu slov. Opírá se přitom zejména o zdroje zahraniční: poměrně podrobně představuje pojetí klasifikace neologismů od španělské autorky T. Cabré Castellví (2004), které však (nejsem si jista, zda cíleně) místy (např. na str. 17) doplňuje i o pojetí jiná. V případě pasáže na str. 17 patrně o pojetí převzaté od Alvar Ezquerra (1999), v textu citace není uvedena. Na jedné straně je chvályhodné, že autorka se snaží představit zmiňovanou problematiku v širším kontextu, nicméně takovéto propojení myšlenkově rozdílných přístupů má za důsledek jistou terminologickou a koncepční nevyváženost, jak uvidíme následně v části praktické. V souvislosti s teoretickou částí mám na autorku otázku, zda se rovněž zamýšlela nad přínosem české hispanistiky pro danou problematiku a k čemu dospěla (v seznamu použité literatury figurují některé relevantní zdroje českých hispanistů, v textu jich využito není).

Jádrum práce Veroniky Živné je část druhá – praktická. Na základě článků z deníku El País (internetová verze) autorka sestavila seznam slov, o nichž se domnívala, že by mohla být neologismy a z nichž následně vybrala 20, které dále analyzovala. V zásadě bych proti tomuto způsobu práce neměla námitky, v práci Veroniky Živné však jednak postrádám bližší charakteristiky textů použitých pro excerpci (např. časové a tematické zařazení textů), dále bych rovněž očekávala, že neologismy nebudou vybírány pouze z hlediska subjektivního dojmu autorky, ale na základě předem stanovených kritérií, co je a co není neologismus (možná autorce křivdím, ale bohužel z textu tyto informace explicitně nevyplývají, přestože autorka si existence kritérií pro zařazení slova jako neologismu je vědoma – viz část teoretická str. 10-12).

Již v úvodu (str. 8) autorka deklaruje, že analýza slovní zásoby bude mít charakter analýzy kvalitativní nikoliv kvantitativní. Tento záměr hodnotím kladně, bohužel však musím konstatovat, že tato metodologie nebyla autorkou úspěšně aplikována, a to zejména z těchto důvodů:

1) analýza má povahu spíše analýzy kvantitativní – viz údaje o počtu výskytů vybraných neologismů v letech 2013 – 2010 (1975), které můžeme do jisté míry považovat za de facto jediný relevantní závěr analýz praktické části (ostatní informace se týkají přepisu doslovného znění slovníkových hesel jednotlivých slov, dále následují doslovné přepisy vět z excerpovaných textů; typy slovtvorných postupů jednotlivých slov autorka nekriticky přebírá z internetové aplikace Banco de neologismos, v případě, že jí zvolený „neologismus“ v této databázi není, pokouší se jej identifikovat sama – bohužel ne vždy úspěšně, viz dále.

2) některá slova nejsou podle mého názoru správně analyzována z hlediska slovtvorného postupu – př. *franco-alemán* (str. 30 řazeno mezi typ neologismu tvořeného kompozicí pomocí grekolatinských prvků), dále *merkiavelo* (str. 26 řazeno mezi typ neologismu tvořeného kompozicí pomocí grekolatinských prvků). Na str. 17 (teoretická část) autorka uvádí příklad *franco – alemán, catalán – francés* a zařazuje je mezi kompozita tvořená kontraposicí. Mohla by autorka uvést tuto diskrepanci na pravou míru?

3) u některých slov např. *sequía*, *maniobra*, *lobby* nerozumím tomu, proč se je autorka rozhodla zařadit do korpusu slov ze sémantické oblasti finanční krize, neboť z ukázek použitých v textu (str. 37, 46, 34) jejich vztah ke zmiňované sémantické oblasti nijak nevyplývá. Navíc nejsem úplně přesvědčena o tom, že by se minimálně první dvě z těchto tří slov dala hodnotit jako neologismy! Užití prvního z nich si dovedu v publicistickém textu ekonomického zaměření představit v užití metaforickém, ovšem příklady uváděné autorkou jsou naprosto jiného charakteru.

4) nesouhlasím s autorkou navrhovaným překladem slova *contribuyente* (příspěvatel). V souvislosti s překlady jednotlivých slov upozorňuji rovněž na skutečnost, že v práci chybí bibliografický údaj *Diccionario checo español*, na který autorka v praktické části systematicky odkazuje.

Několik poznámek k formální podobě práce:

Práce je psána česky a po formální stránce je na standardní úrovni. Místy bych autorce vytkla nesprávné užívání interpunkce, zejména před *a to* (např. str. 9,10,26), místy překlepy (str. 11, 23, 37). Za nestandardní považují styl, kterým je psán seznam použité literatury – viz např. odkaz na SPN u titulu Dubský, aj.

Závěr:

Závěrem konstatuji, že bakalářská práce Veroniky Živně i přes zmiňované nedostatky splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací. Autorka musela pracovat s rozdílnými jazykovědnými přístupy, jejichž interpretace a aplikace na konkrétní jazykový materiál není snadná, což беру v potaz při závěrečném hodnocení této bakalářské práce. Práci doporučuji k obhajobě a předběžně klasifikuji známkou **dobře**.

V Českých Budějovicích, 14. ledna 2014

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.